

הבר העמים השמיים

מות הבאות: אלג'יריה, ביה ריון, חוף שביתת-הנשק (על שמונה אזוריו), טוניס, ישראל, כווית, לבנון, לוב, מוסקאט ו-עומאן, הממלכה ההאשמית הי-ירדנית, מרוקו, מצריים, סודאן, סוריה, סעודיה, ערן (ארץ חי-הסוד ומושבת-הכתר), עיראק, קטאר, תימן.

עמי ערב: כל העמים הי-חושבים את עצמם לעמים ער-ביים, בלי הבדל של הרכבם הגזעי האמיתי.

המחבר משתמש במושגים זהה לפי המובן הבא:

עמים שמיים: עמים הי-מדברים שפה שמית (עברית וערבית) והרואים את אחת הי-תרבויות השמיות הגדולות כי כור מחצבתם הרוחני. המחבר בופר בטוהר הגזעי של כל עמי המרחב ושולל הגדרות גזעניות.

המרחב השמי: המרחב של העמים השמיים, הכולל את השפחים של המדינות הקיי-

ידיו למלחמת-שיחרור זו. הוא יספק בסיס בטוח לתנועת-השיחרור הפלסטינית ויעניק לה את מלוא העזרה בכסף, בנשק, בתחנות שידור ובקשרים בינלאומיים.

קצב המהפכה וכיוונה יהיו תלויים במידה רבה בעזרתה של ישראל. במידה ויהיה צורך בהקמת ממשלה פלסטינית בגולה, תתן לה ישראל בשטחה מקום מושב ואפשרות לארגן את שרותיה המהפכניים.

תמיכה קיצונית זו של ישראל בתנועת-השיחרור של פלסטין תהיה מותנית מראש בהסכם על הצעד הבא לאיחוד הארץ. ישראל תשתמש במלוא יכולתה כדי לעודד את אותם היסודות הפלסטיניים הלאומיים הדוגלים בשילוב התנועות הלאומיות של שני העמים. במבחן המעשי של המאבק יצרו יחסי האימון בין ראשי תנועת-השיחרור הפלסטינית לבין ראשי המשטר החדש בישראל. כך יונח היסוד הרעיוני והמדיני לשלב הבא בדרך האיחוד: המסגרת הפדרטיבית של ארץ-ישראל.

איחוד הארץ יקום עלידי פדרציה של מדינת-ישראל ומדינת-פלסטין שתשא את השם, איחוד הירדן ובערבית: איתיחאד אלי-אורדון.

איחוד הירדן יוקם עלידי אמנה רשמית של שתי הממשלות, מיד אחרי הקמת ממשלת פלסטין העצמאית. רצועת-עזה תסופח לפלסטין עם השתחררה מעול המצרים.

אמנת-הירדן תכרוז על העקרון ששתי המדינות ישמרו בידיהן את מלוא ריבונותן, פרט לאותן הסמכויות שיועברו עלידין במפורש לידי ממשלת-האיחוד.

אמנת-הירדן תעביר לסמכות ממשלת-האיחוד מיד את עניני הבטחון, עניני-החוק ועניני-המכס.

לעומת זאת יישארו בידי שתי המדינות כל שאר הסמכויות, ובמיוחד עניני העליה וההגירה, עניני התרבות ועניני הפיתוח הפנימי.

ממשלת-האיחוד תיבחר עלידי כל תושבי ארץ-ישראל.

המוסדות העליונים של איחוד-הירדן יהיו כלהלן:

נשיא המדינה וסגנו, שייבחרו בבחירת ישירות ואישיות עלידי כל תושבי שטח האיחוד, בתנאי שאם הנשיא יהיה תושב ישראל יהיה סגנו תושב פלסטין, ולהיפך. בידי הנשיא וסגנו יהיו מרכוזות כל סמכויות הרשות המבצעת.

ממשלת האיחוד, שתמונה עלידי הנשיא, מכין תושבי שתי המדינות. בית הנבחרים, שייבחר בבחירות ישירות עלידי כל אזרחי האיחוד.

מועצת האיחוד, שמחציתה תיבחר עלידי תושבי ישראל, ומחציתה עלידי תושבי פלסטין, ושבידיה תהיה הסמכות לעכב לזמן מוגבל את החלטות בית הנבחרים. בית-משפט עליון, שיכריע בכל השאלות הנוגעות לסמכות האיחוד לעומת סמכות

על תכנית זו:

כל תוכנית, המבקשת לקבוע מספרות לגבי התפתחות העתיד בפרטי פרטיה, ערבה מוגבל. בזמן העובר בין חיבור התוכנית לבין מועד הגשמתה, מתרחשים מאורעות מדיניים למכביר, המשנים בהכרח את הפרטים.

בכל זאת ישנה חשיבות לניסוח תוכניות מפורטות. יש בהן כדי להוכיח כי רעיון מופשט, הסותר את המציאות הקיימת, הנהו מעשי וכריביצוץ. התוכנית מציגה בפני איש-המעשה אידאל ברור ומגובש, העשוי להנחותו ולהדריכו בדרכו. והוא משמשת אמת-מידה לשם בחינת מידת התועלת או הנזק שבמאורעות השוטפים.

ההיסטוריה האנושית מורכבת ממעשים, לא מתוכניות. תוכנית זו באה להוכיח כי לדור החדש צפויות משימות כה גדולות, עד שהן מעמידות בצל אף את מעשיו הגדולים ביותר של הדור אשר הקים את מדינת-ישראל.

אף שהמחבר בלבד מקבל על עצמו את האחריות לתוכ-נית זו, אין היא פרי מחשבתו של אדם יחיד. אנשים רבים, בעברים בערבים, תרמו את חלקם לגיבושה במרוצת השנים, הן עלידי שיתוף-פעולה בחיבורה, והן עלידי החלפת-דעות וביקורת. המיוזמה הראשונה שכללה את עיקרי תוכנית זו, חוברת עלידי המחבר וחבר ערבי ביוני 1954, והיא באה אז לתשומת-לבו של חוג מצומצם. עקרונות שונים של התוכנית הוסברו מדי פעם, בשנים האחרונות, במאמרים שהופיעו במדור "הנידון" של "העולם הזה".

המדינות, ולסמכויות מוסדות-השלטון השונים. בית-המשפט יהיה מוסמך לבטל כל חוק או תקנה שיימצאו עלידי בלתי-תואמים את סעיפי אמנת-האיחוד.

כל מוסדות האיחוד יתקמו בירושלים, בשטח שייקבע בין שתי המדינות, ושהיה נתון במישורן לסמכות מוסדות-האיחוד. נשיא האיחוד ידור בארמון הנמצא עתה בידי משקיפי אר"ם.

כלכלת ארץ-ישראל תהיה מאוחדת

אמנת-האיחוד תאסור על מחיצות כלכליות בין שני חלקי ארץ-ישראל. שום הגבלות לא יפריעו לזרם החופשי של סחורות ושרותים בתחום האיחוד.

מערכת המכס, המטבע וסחר-החוף תהיה אחידה.

במידה שהפלה מיידית של מחיצות אלה תסכן ענפי-כלכלה חיוניים של אחת משתי המדינות, כגון ההתיישבות העובדת הישראלית, תתיר ממשלת-האיחוד הגנה לענפים אלה לתקופה מסויימת, אם עלידי קרנות-השחאה ואם עלידי סובסידיות.

תוכנית-הפיתוח של ארץ-ישראל תהיה משותפת לשתי המדינות, ותכלול את חלוקת מי הירדן לכל חלקי ארץ-ישראל. מטרת התוכנית תהיה העלאת רמת-המחיה של חלקי האוכלוסיה המפגרים לזו של החלקים המתקדמים, ולכונן חברה יצרנית, סוציאליסטית וחופשית.

מערכת הבטחון תהיה אחידה.

שר-הבטחון של ממשלת-האיחוד ירכיב את המטה-הכללי המשולב של צבא-ההגנה לישראל וצבא-ההגנה הפלסטיני.

המטה הצבאי המשולב יהיה אחראי על הגנת הגבולות המשותפים של האיחוד.

ראשי המטות הכלליים של שני הצבאות יהיו חברים בחוקף תפקידם במטה המשולב, אשר ראשו ימונה עלידי שר-הבטחון של ממשלת-האיחוד.

המטה המשולב ימקם את יחידות כוחות-האיחוד בהתאם לצרכי ההגנה של הארץ, מבלי להתחשב בגבולות המדינות.

נומשלת ישראל תהיה חופשית בעניני עליה.

אמנת-האיחוד תכיר בזיקתה המיוחדת של מדינת-ישראל ליהודי העולם, ומכשירי האיחוד יופעלו כדי לתת לזיקה זו ביטוי מעשי.

מדינת-ישראל תהיה חופשית בעניני עליה והגירה, והיא תהיה בת-חורין להמשיך במדיניות העליה החופשית לשטחה. מלוא האחריות לקליטת התושבים החדשים שיגיעו במסגרת עליה זו תחול על ממשלת-ישראל.

תושבי ישראל ממוצא יהודי יהיו חופשיים להשתתף בכל מערכה בינלאומית של יהודי העולם, כגון התנועה הציונית והקונגרס היהודי העולמי. וזאת או תבטא ברשות להשתתף בתעמולה, בבחירות ובחוקים של מוסדות אלה.